

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-62/22 – 1

Υπόθεση C-62/22

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

1 Φεβρουαρίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Amtsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

21 Ιανουαρίου 2022

Ενάγουσα:

IA

Εναγομένη:

DER Touristik Deutschland GmbH

[παραλειπόμενα] **Amtsgericht Frankfurt am Main**

Αριθμός υποθέσεως: 30 C 208/21 (47)
Μάιν, 21.1.2022

Φρανκφούρτη επί του

Διάταξη

Στη διαφορά

IA, [παραλειπόμενα] Φρανκφούρτη επί του Μάιν

ενάγουσας

[παραλειπόμενα] κατά

DER Touristik Deutschland GmbH [παραλειπόμενα] Φρανκφούρτη επί του Μάιν

εναγομένης,

[παραλειπόμενα]

το Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία) [παραλειπόμενα] εξέδωσε στις 21.1.2022 την ακόλουθη διάταξη:

Αναστέλλει τη διαδικασία.

Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της διαδικασίας εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το ακόλουθο ερώτημα για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως:

Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη δεν αφορά μόνον τη ρύθμιση της διεθνούς δικαιοδοσίας, αλλά συγκαταλέγεται επίσης και στο πλέγμα κανόνων δικαίου που πρέπει να λαμβάνει υπόψη το επιληφθέν δικαστήριο για τον καθορισμό της κατά τόπον αρμοδιότητας των εθνικών δικαστηρίων σε διαφορές από σύμβαση ταξιδιού στις οποίες τόσο ο καταναλωτής ως ταξιδιώτης όσο και ο αντισυμβαλλόμενός του ως διοργανωτής ταξιδίων είναι μεν εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος, πλην όμως ο προορισμός του ταξιδιού δεν βρίσκεται εντός του εν λόγω κράτους μέλους, αλλά στην αλλοδαπή, με συνέπεια ο καταναλωτής να έχει τη δυνατότητα, πέραν των όσων ορίζουν οι εθνικές διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, να εναγάγει ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου της κατοικίας του τον διοργανωτή ταξιδίων για αξιώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση;

Σκεπτικό:

I. Έκθεση του αντικειμένου της διαφοράς και των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, άρθρο 94, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Η ενάγουσα ζητεί με την αγωγή της την καταβολή ποσού 3.808,10 ευρώ, πλέον τόκων ύψους πέντε ποσοστιαίων μονάδων πάνω από το βασικό επιτόκιο από τις 11.7.2020, καθώς και την απαλλαγή της από τα έξοδα για τη διενέργεια νομικών πράξεων πριν από την άσκηση της αγωγής, ύψους 413,64 ευρώ. Η κατοικία της βρίσκεται στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν / Γερμανία.

Η αξίωση για την καταβολή του ποσού των 3.808,10 ευρώ απορρέει από σύμβαση ταξιδιού που είχε συνάψει ο σύντροφός της με την εναγομένη. Στην επιβεβαίωση της κρατήσεως αναγράφεται διεύθυνση στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν. Κύρια αντικείμενα της συμβάσεως αποτελούσαν εν προκειμένω πτήση από τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν προς το Βαραδέρο της Κούβας στις 24.12.2019, μεταφορά από το αεροδρόμιο του Βαραδέρο στο ξενοδοχείο, διαμονή σε Grand

Suite (μεγάλη σουίτα) στο ξενοδοχείο [παραλειπόμενα] με [παραλειπόμενα] διατροφή μέχρι τις 10.1.2020, μεταφορά προς το αεροδρόμιο, καθώς και πτήση επιστροφής από το Βαραδέρο προς τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν στις 10.1.2020.

Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η διαμονή δεν ανταποκρινόταν στα συμφωνηθέντα με τη σύμβαση. Αρχικά, η διαμονή πραγματοποιήθηκε σε κανονικό δωμάτιο αντί για τη Grand Suite (μεγάλη σουίτα). Πέραν αυτού, το εν λόγω δωμάτιο ήταν βρώμικο και ανθυγιεινό, ενώ από τη βρύση έβγαине μόνο καυτό νερό. Τα ελαττώματα αυτά δεν διορθώθηκαν ακόμη και μετά τη μετακόμιση σε άλλο δωμάτιο, με αποτέλεσμα η ενάγουσα και ο σύντροφός της να μην μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για να διανυκτερεύσουν.

Η μετακόμισή στην Grand Suite (μεγάλη σουίτα) κατέστη δυνατή μόλις στις 25.12.2020. Εκεί, ωστόσο, το σύστημα κλιματισμού ήταν ελαττωματικό. Στο ντους, αλλά και σε όλες τις βρύσες υπήρχε ουσιαστικά μόνο κρύο νερό. Το τζακούζι ήταν ελαττωματικό, καθώς οι πίδακες δεν λειτουργούσαν. Σε όλες τις εγκαταστάσεις υγιεινής ήταν ορατή η ύπαρξη έντονης μούχλας. Η Grand Suite (μεγάλη σουίτα) ήταν ομοίως πολύ βρώμικη και γεμάτη έντομα, πιθανώς κατσαρίδες.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, υπήρχαν σημαντικοί χρόνοι αναμονής σε όλα τα μπαρ και σε όλα τα γεύματα, ενώ τα βρώμικα πιάτα και τα αποφάγια δεν απομακρύνονταν.

Η εναγομένη είναι νομικό πρόσωπο με έδρα την Κολωνία / Γερμανία.

2. Η ενάγουσα άσκησε την αγωγή της ενώπιον του Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείου Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία). Υποστηρίζει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (κανονισμός Βρυξέλλες Ια) δεν αφορά μόνο τη διεθνή, αλλά και την κατά τόπον αρμοδιότητα των δικαστηρίων εντός κράτους μέλους. Ο προορισμός του ταξιδιού στην αλλοδαπή αποτελεί επαρκές στοιχείο αλλοδαπότητας. Ως εκ τούτου, δύναται να ασκήσει την αγωγή της ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας της, ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου.

Η εναγομένη θεωρεί ότι το Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν) δεν είναι κατά τόπον αρμόδιο. Αρμόδιο για την εκδίκαση της αγωγής είναι το Amtsgericht Köln (ειρηνοδικείο Κολωνίας, Γερμανία). Την ίδια ένσταση υπέβαλε η εναγομένη με υπόμνημα της 5.3.2021.

Η ενάγουσα δεν υπέβαλε αίτηση παραπομπής στο Amtsgericht Köln (ειρηνοδικείο Κολωνίας) ή σε άλλο δικαστήριο.

II. Το γράμμα των εφαρμοστέων εθνικών διατάξεων καθώς και η σχετική νομολογία, άρθρο 94, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Οι κρίσιμες διατάξεις του Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας, στο εξής: ZPO), όπως δημοσιεύτηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2005 (BGBl. I σ. 3202· 2006 I σ. 431· 2007 I σ. 1781) και τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 3 του νόμου της 5ης Οκτωβρίου 2021 (BGBl. I σ. 4607), είναι οι ακόλουθες:

α) Άρθρο 12 Γενική δωσιδικία· έννοια

Το δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας ενός προσώπου είναι αρμόδιο για κάθε αγωγή που ασκείται εναντίον του, εφόσον δεν πρόκειται για αγωγή για την οποία θεμελιώνεται αποκλειστική δωσιδικία.

β) Άρθρο 17 Γενική δωσιδικία νομικών προσώπων

(1) Η γενική δωσιδικία των δήμων, των οργανισμών, καθώς και εκείνων των εταιριών, συνεταιρισμών ή άλλων ενώσεων και εκείνων των ιδρυμάτων, φορέων και συνόλων περιουσίας που μπορούν να εναχθούν ως τέτοια, καθορίζεται από την έδρα τους. Με την επιφύλαξη αντίθετης διατάξεως, ως έδρα νοείται ο τόπος από τον οποίο διοικούνται.

[...]

γ) Άρθρο 21 Ειδική δωσιδικία της εγκατάστασως

(1) Όταν για τους σκοπούς λειτουργίας βιοτεχνίας, εμπορίας ή κάθε άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας, ένα πρόσωπο διατηρεί εγκατάσταση στην οποία διενεργούνται άμεσα συναλλαγές, κάθε αγωγή που ασκείται εναντίον του εν λόγω προσώπου και σχετίζεται με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της εγκατάστασως, μπορεί να ασκηθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου βρίσκεται η εγκατάσταση.

[...]

δ) Άρθρο 29 Ειδική δωσιδικία του τόπου εκπληρώσεως

(1) Οι διαφορές που προκύπτουν από συμβατική σχέση και αφορούν την ύπαρξη της εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου του τόπου όπου πρέπει να εκπληρωθεί η επίδικη υποχρέωση.

[...]

ε) Άρθρο 39 Αρμοδιότητα που βασίζεται στην παράσταση χωρίς προβολή αντιρρήσεων

Η αρμοδιότητα πρωτοβάθμιου δικαστηρίου θεμελιώνεται επίσης στο γεγονός ότι ο εναγόμενος παρίσταται στην προφορική συζήτηση της υποθέσεως, χωρίς να προβάλλει την αναρμοδιότητά του. Τούτο δεν ισχύει αν δεν προηγήθηκε ενημέρωση σύμφωνα με το άρθρο 504.

στ) Άρθρο 148 Αναστολή σε περίπτωση προκριματικού ζητήματος

(1) Αν η διάγνωση της διαφοράς εξαρτάται εν όλω ή εν μέρει από την ύπαρξη ή ανυπαρξία εννόμου σχέσεως που συνιστά αντικείμενο άλλης εκκρεμούς διαφοράς ή που πρέπει να κριθεί από διοικητική αρχή, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή της συζητήσεως μέχρι την περάτωση της άλλης διαφοράς ή την έκδοση της αποφάσεως της διοικητικής αρχής.

[...]

ζ) Άρθρο 281 Παραπομπή σε περίπτωση αναρμοδιότητας

(1) Εάν, βάσει των διατάξεων περί της κατά τόπον ή καθ' ύλην αρμοδιότητας των δικαστηρίων, υπάρχει αναρμοδιότητα, το επιληφθέν δικαστήριο, εφόσον μπορεί να προσδιοριστεί το αρμόδιο δικαστήριο, κηρύσσει με διάταξη εαυτό αναρμόδιο κατόπιν αιτήσεως του ενάγοντος και παραπέμπει τη διαφορά στο αρμόδιο δικαστήριο. Εάν περισσότερα δικαστήρια είναι αρμόδια, η παραπομπή γίνεται στο δικαστήριο που επιλέγει ο ενάγων.

(2) Αιτήσεις και δηλώσεις σχετικά με την αρμοδιότητα του δικαστηρίου μπορούν να υποβάλλονται ενώπιον της γραμματείας του δικαστηρίου. Η διάταξη είναι ανέκκλητη. Η διαφορά καθίσταται εκκρεμής ενώπιον του δικαστηρίου που ορίζεται στη διάταξη με την περιέλευση της δικογραφίας σε αυτό. Η διάταξη δεσμεύει το εν λόγω δικαστήριο.

η) Άρθρο 513 Λόγοι εφέσεως

(1) [...]

(2) Το ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι είναι αρμόδιο δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο εφέσεως.

2. Οι κρίσιμες διατάξεις του Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Θεμελιώδη Νόμου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας), όπως έχει τροποποιηθεί και δημοσιευθεί ενοποιημένος στη Bundesgesetzblatt, Teil III, Gliederungsnummer 100-1, ο οποίος τροποποιήθηκε τελευταία με τα άρθρα 1 και 2, δεύτερη περίοδος, του νόμου της 29ης Σεπτεμβρίου 2020 (BGBl. I σ. 2048) (στο εξής: GG), είναι οι ακόλουθες:

Άρθρο 101

(1) Απαγορεύονται τα έκτακτα δικαστήρια. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί τον νόμιμο δικαστή του.

III. Σκεπτικό της παραπομπής και σχέση μεταξύ των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης και του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, άρθρο 94, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Το προδικαστικό ερώτημα υποβλήθηκε αρχικά από το Landgericht Mainz (πρωτοδικείο Mainz, Γερμανία).¹ Το ερώτημα ωστόσο δεν απαντήθηκε συνεπεία διαγραφής της υποθέσεως λόγω αποσύρσεως της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως.²

2. Σύμφωνα με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν) οφείλει να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα, ως εκ τούτου η διαδικασία πρέπει να ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 148 του ZPO για όσο διαρκεί η διαδικασία εκδόσεως της προδικαστικής αποφάσεως. Τούτο διότι το Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν) επιτρέπεται να αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως μόνον αν είναι κατά τόπον αρμόδιο. Αν κρίνει ότι είναι κατά τόπον αρμόδιο, το ανώτερο Landgericht Frankfurt am Main (πρωτοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία), το οποίο θα καλείτο να αποφανθεί επί ενδεχόμενης εφέσεως, δεσμεύεται σύμφωνα με το άρθρο 513, παράγραφος 2, του ZPO, από την αποδοχή της κατά τόπον αρμοδιότητας του Amtsgericht (ειρηνοδικείου). Εξ αυτής της απόψεως, το Amtsgericht (ειρηνοδικείο) πρέπει να θεωρηθεί ως το τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας δικαστήριο για το ζήτημα της κατά τόπον αρμοδιότητας. Οφείλει, επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, εφόσον η κατά τόπον αρμοδιότητά του θεμελιώνεται μόνο μέσω της εφαρμογής του ευρωπαϊκού δικαίου, ως προς την ερμηνεία του οποίου υπάρχουν αμφιβολίες. Αυτό συμβαίνει εν προκειμένω.

Αν το Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν) έκρινε λανθασμένα ότι είναι κατά τόπον αρμόδιο, τούτο θα συνιστούσε παράβαση και του άρθρου 101, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του GG, διότι τότε δεν θα αποτελούσε τον νόμιμο δικαστή ως προς την υπό κρίση διαφορά.

3. Κατά την εξέταση της κατά τόπον αρμοδιότητάς του, το επιληφθέν δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή συνάγεται βάσει της κατοικίας της ενάγουσας, οπωσδήποτε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, όχι όμως σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Από τις εθνικές διατάξεις δεν προκύπτει ότι το Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν) είναι κατά τόπον αρμόδιο. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12 του ZPO κατά κανόνα σύμφωνα με τη γενική δωσιδικία. Στην περίπτωση των νομικών προσώπων, όπως η εναγομένη, η γενική δωσιδικία σύμφωνα με το άρθρο 17 του ZPO είναι εκείνη της έδρας της εναγομένης. Εν προκειμένω, η έδρα της εναγομένης βρίσκεται στην Κολωνία και όχι στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν.

¹ LG Mainz (πρωτοδικείο Mainz), διάταξη της 10.6.2020 – αριθμός υποθέσεως: 3 O 105/18.

² ΔΕΕ, διάταξη της 26.4.2021 – αριθμός υποθέσεως: C-317/20.

Η εναγομένη δεν έχει ούτε επαγγελματική εγκατάσταση στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν κατά την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 1, του ZPO. Η διεύθυνση που αναγράφεται στην επιβεβαίωση της κρατήσεως δεν αρκεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (εφετείου Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία) για να θεωρηθεί ότι υφίσταται εκεί εγκατάσταση. Στην περίπτωση της εναγομένης έχει ήδη κρίνει ότι δεν αρκεί η αναγραφή διευθύνσεως στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν στην επιβεβαίωση της κρατήσεως.³

Ομοίως, σύμφωνα με τη νομολογία του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (εφετείου Φρανκφούρτης επί του Μάιν), δεν λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ZPO η κρίση περί της κατά τόπον αρμοδιότητας του Amtsgericht Frankfurt am Main (ειρηνοδικείου Φρανκφούρτης επί του Μάιν). Το εν λόγω δικαστήριο έχει κρίνει αναφορικά με τη δωσιδικία του τόπου εκπληρώσεως στην περίπτωση συμβάσεως ταξιδιού ότι ο τόπος αναχωρήσεως της πτήσεως δεν αποτελεί τόπο εκπληρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 29 του ZPO.⁴

Ούτε η παράσταση χωρίς προβολή αντιρρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 39 του ZPO μπορεί να θεμελιώσει κατά τόπον αρμοδιότητα, δεδομένου ότι η εναγομένη την αμφισβητεί ρητά.

4. Η ορθή ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια δεν είναι επίσης προφανής κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 6.10.1982 στην υπόθεση C-283/81. Δεν προκύπτει ούτε από την απόφαση του Δικαστηρίου της 14.11.2013 στην υπόθεση C-478/12. Αφενός, κρίσιμη στην εν λόγω υπόθεση ήταν άλλη διάταξη, ήτοι το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, και αφετέρου οι διάδικοι είχαν στην περίπτωση εκείνη την εγκατάστασή τους σε διαφορετικά κράτη μέλη.

IV. Λόγοι για τους οποίους το αιτούν δικαστήριο έχει αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, άρθρο 94, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Στη γερμανική νομολογία είναι εριζώμενο το εάν σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, στην οποία τόσο ο ταξιδιώτης όσο και ο διοργανωτής ταξιδίων είναι εγκατεστημένοι στην ημεδαπή, αλλά ο προορισμός του ταξιδιού βρίσκεται στην αλλοδαπή, τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Για παράδειγμα, το Landgericht Nürnberg-Fürth (πρωτοδικείο Nürnberg-Fürth, Γερμανία) έκρινε ότι η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια προϋποθέτει ότι τόσο ο διοργανωτής ταξιδίων, όσο και ο ταξιδιώτης δεν είναι εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος· μόνο σε αυτήν

³ OLG Frankfurt am Main (εφετείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν), διάταξη της 31.7.2019 – αριθμός υποθέσεως.: 11 SV 27/19.

⁴ OLG Frankfurt am Main (εφετείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν), διάταξη της 27.11.2015 – αριθμός υποθέσεως.: 11 SV 72/15.

την περίπτωση υφίσταται το απαιτούμενο διασυνοριακό στοιχείο.⁵ Επομένως, η εν λόγω διάταξη δεν συνδέεται με ρύθμιση της κατά τόπον αρμοδιότητας εντός του κράτους μέλους. Εξάλλου, κάτι τέτοιο δεν είναι απαραίτητο, δεδομένου ότι ο σκοπός του κανονισμού Βρυξέλλες Ια συνίσταται μόνο στο να προστατεύσει τον καταναλωτή από το να εκτεθεί σε διαφορά στο πλαίσιο ξένης προς αυτόν εννόμου τάξεως. Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξε το Landgericht Nürnberg-Fürth (πρωτοδικείο Nürnberg-Fürth) από τις αιτιολογικές σκέψεις 15 και 18 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Επιπροσθέτως, επεσήμανε παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13.7.2000 στην υπόθεση C-412/98 ότι ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά και για τον λόγο αυτόν δεν απαιτείται εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, εφόσον αμφότεροι οι διάδικοι είναι εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος και το στοιχείο αλλοδαπότητας απορρέει μόνο από τον προορισμό του ταξιδιού.

Αντιθέτως, στη θεωρία υποστηρίζεται ότι η ύπαρξη διασυνοριακών πραγματικών περιστατικών δεν προϋποθέτει ότι οι διάδικοι είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικά κράτη μέλη. Τέτοιος περιορισμός δεν συνάγεται ούτε από τη γερμανική, ούτε από την αγγλική ή τη γαλλική γλωσσική απόδοση του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Αντίθετα, όταν θεσπίστηκε ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια, αποσκοπούσε στη δημιουργία δωσιδικίας της κατοικίας για τον ενάγοντα καταναλωτή.⁶ Ομοίως, για παράδειγμα, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, δεν προϋποθέτει ότι αμφότεροι οι διάδικοι είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικά κράτη μέλη, αλλά αρκεί η εγκατάσταση σε ένα κράτος μέλος· δεν αποκλείεται μάλιστα να πρόκειται για το ίδιο κράτος μέλος.⁷ Η άποψη αυτή στηρίζεται και στη νομολογία του Δικαστηρίου και συγκεκριμένα στην απόφαση της 1.3.2005 στην υπόθεση C-281/02 επί της προγενέστερης διατάξεως του άρθρου 2, παράγραφος 1, της Συμβάσεως των Βρυξελλών. Η εν λόγω απόφαση μπορεί να εφαρμοστεί και στον κανονισμό Βρυξέλλες Ια. Ο νομοθέτης του κανονισμού Βρυξέλλες Ια θέλησε επίσης να ρυθμίσει τις ημεδαπές περιπτώσεις, όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 24, σημείο 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόζεται αν ο νομοθέτης ήθελε να ρυθμίσει μόνο τις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες οι διάδικοι είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικά κράτη μέλη.

[παραλειπόμενα] [ενημέρωση για τα ένδικα βοηθήματα]

[παραλειπόμενα] [υπογραφή]

⁵ LG Nürnberg-Fürth, (πρωτοδικείο Nürnberg-Fürth), διάταξη της 30.4.2015 – αριθμός υποθέσεως: 3 O 2749/15.

⁶ [παραλειπόμενα] [παραπομπή σε εθνική θεωρία]

⁷ [παραλειπόμενα] [παραπομπή σε εθνική θεωρία]